

مسوولان غافل، مردم را روزها در انتظار قرار می دهند

Author: Ahmad Shah Jawad

باشندگان ارزگان نسبت به انتظارات طولانی که برای دریافت خدمات بسیار ابتدایی می کشند، شکایت دارند.

گزارشی از احمد شاه جواد

گزارش شماره 420

11 جنوری 2012

رحمت الله که می خواهد برای تداوی یکی از اقارب اش به پاکستان برود، خواستار اورافی است که به او اجازه عبور از مرز را بدهد. در جریان دوهفته ی گذشته، او برای دستیابی به این اسناد پشت دروازه دفتر احصائیه در ولایت ارزگان انتظار کشیده است.

رحمت الله، باشنده ی ولسوالی چارچینو به آی دلیو پی آر گفت: "مسوولان درینجا نیستند. وقتی می آیند، روزانه فقط برای دو ساعت کار می کنند. آنها ساعت 10 بجه صبح می آیند و ساعت 11:30 می گویند بروید که وقت نان چاشت شده است. بسیاری آنها بعد از چاشت بر نمی گردند و به خانه می روند. نمی دانیم چه کار کنیم."

دستیابی به خدمات حکومتی درین ولایت محروم می تواند تجربه ی تلخی باشد. باشندگان می گویند که آنها اکثراً مجبورند روزها برای دیدن مسوولانی که ظاهراً وقت کمی در دفتر صرف می کنند، انتظار بکشند و باشندگان قریه های دور افتاده می گویند که آنها برای دیدن یکی از مسوولان هفته ها در هتل های ترینکوت، مرکز ارزگان، به سر می برند.

داود که 50 سال عمر دارد و باشنده ولسوالی ترینکوت می باشد، گفت که او برای رسیدن نوبت اش در ریاست مالیه آن ولایت یک هفته انتظار کشیده است. او که خود را در پتویی پیچانده بود به آی دلیو پی آر گفت هر روز قبل از آنکه به هتل برگردد، پیش دفتر انتظار می کشد تا نامش خوانده شود. کسی را که او خواستار دیدنش می باشد، هر روز به دفتر نمی آید، و روزی که می آید فقط دو ساعت کار می کند.

داود گفت: "اگر راستش را بپرسی، در ارزگان حکومتی وجود ندارد. کسانی که درینجا کار می کنند، طوری برخورد می نمایند که گویا دفتر شخصی شان باشد. هرچه دلشان خواست انجام می دهند."

درحالیکه باشندگان شکایت از تنبلی، غیرحرفوی بودن و فساد پیشگی کارکنان حکومتی دارند، ماموران محلی حکومت می گویند که به دلیل مشکلات ترانسپورتی و بدی هوا نمی توانند بموقع برسر کار شان حاضر شوند.

ارزگان یکی از ولایت های عقب افتاده ی افغانستان می باشد که سرک های خوب نیز در آن کم هست.

الحاج غلام شاه رییس مالیه ارزگان اعتراف کرد که کارکنان همه دفاتر حکومتی "بسیار ناوقت" به دفتر می آیند، ولی توضیح داد که "این کارکنان در مناطق دور افتاده زندگی می کنند و ترانسپورت ندارند."

خدای رحیم، معاون والی ارزگان اظهار داشت که کارها صرفاً در فصل زمستان به تعویق می افتد، اما در تابستان همه ی دفاتر حکومتی در ولایت ساعت هشت صبح باز می شوند.

طبق اظهارات محمد قیس، رییس کار و امور اجتماعی ارزگان، کارکنان حکومتی باید روزانه هفت ساعت کار کنند، ولی کارکنانی که در مناطق دورتر از محل کار خود به سر می برند متثنا می باشند.

او در مورد مراجعینی که هفته ها در صف های انتظار می ایستند گفت: "ما وعده می دهیم که پس ازین اجرائات همه ی ادارات را نظارت کنیم، و برای حل مشکل اقدام قانونی انجام دهیم."

تاخیرهای بیرواکراتیک غیر از نارضایتی مردم ممکن است عواقب جدی تر دیگری نیز در پی داشته باشد.

یک بزرگ قوم هوشدار داد که ممکن است مردم به طالبان روی آورند زیرا آنها گاهی مشکلات شان را نسبت به حکومت محلی موثرتر حل می کنند.

او که نخواست نامش گرفته شود، گفت که ده سال تمام بخاطر گرفتن تذکره برای هم قبیلگی هایش انتظار کشیده و خدمات حکومت را شدیداً غیرموثر دریافته است.

او گفت: "هیچ کس به من گوش نمی کند. اگر وضع ازین قرار باشد، چگونه می توانم به مردم بگویم که از حکومت حمایت کنند؟"

احمدشاه جواد گزارشگریست در ارزگان که از سوی آی دلیو پی آر تربیت شده است.

Topic: Political reform

Source URL: <https://iwpr.net/da/global-voices/%D9%85%D8%B3%D9%88%D9%88%D9%84%D8%A7%D9%86-%D8%BA%D8%A7%D9%81%D9%84%D8%8C-%D9%85%D8%B1%D8%AF%D9%85-%D8%B1%D8%A7-%D8%B1%D9%88%D8%B2%D9%87%D8%A7-%D8%AF%D8%B1-%D8%A7%D9%86%D8%AA%D8%B8%D8%A7%D8%B1-%D9%82%D8%B1%D8%A7%D8%B1-%D9%85%DB%8C-%D8%AF%D9%87%D9%86%D8%AF>